

اثر P ، K و Mg بر مرغوبیت کشمش تهیه شده از انگور رقم بیدانه (*V.vinifera* Sultana) سفید

امیری، محمد اسماعیل

گروه باغبانی دانشگاه زنجان

یکی از فرااوردهای مهم انگور در ایران کشمش است. این محصول از اقلام مهم خشکبار صادراتی و منبع تأمین ارز محسوب می‌شود. بنابراین افزایش کیفیت و کیفیت آن نقش مهم در اقتصاد ملی ایران دارد. مرغوبیت و بازارپسندی آن بستگی به عواملی از قبیل رنگ و برآقی کشمش (مقدار پروتئین Prulen و مواد مومی روی پوست میوه)، درجه بrix (Brix) و مجموعه مواد جامد محلول، اسیدیته (PH)، نرمی بافت گوشت و رطوبت آن دارد. به منظور بررسی اثر p و K بر روی کیفیت و کیفیت کشمش تهیه شده از رقم انگور (*Vitis vinifera* cv. Sultana) بیدانه سفید، یک آزمایش با نه تیمار آزمایشی در سه تکرار بصورت فارکتوریل در قالب طرح بلوكهای کامل تصادفی CRDB در منطقه ابهر و خرمدره استان زنجان در سال ۱۳۷۸-۸۰ به اجرا درآمد. در این پژوهه برای هر یک از عناصر (Mg, K, P) به مقادیر ۰، ۲۰۰، ۴۰۰ گرم برای هر بوته ۲۰ ساله بصورت اضافه کردن به خاک زیر قطره چکانهای آبیاری، مصرف گردیدند.

این آزمایش با همین مشخصات برای دو سال تکرار و نتایج حاصله نشان می‌دهد که عملکرد محصول کشمش و کیفیت آن بطور معنی‌دار ($p = 5\%$) تحت تأثیر عناصر غذایی بخصوص K قرار داد. در تیمارهای K در سطح ۴۰۰ گرم و بقیه عناصر در سطح متوسط مصرف شده، باعث رودرسی (به مدت ۴ تا ۵ روز) و افزایش مقدار TSS و حداقل عملکرد را داشته است. کشمش تهیه شده از این تیمار کمترین میزان کشمش نارس (۵٪) و ریز را در برداشت. در

تیماری که هر دو عنصر K, P در سطح ۴۰۰ گرم K در هر بوته
صرف گردید، کشمش‌های تهیه شده از رنگ شفافتر و بافت نرمتری برخوردار می‌باشد
بطوریکه مقدار پروتئین و مووم موجود بر روی پوست حبه‌های میوه انگور تازه برداشت شده
بطور قابل ملاحظه‌ای بیشتر از بقیه دیگر وجود داشت.